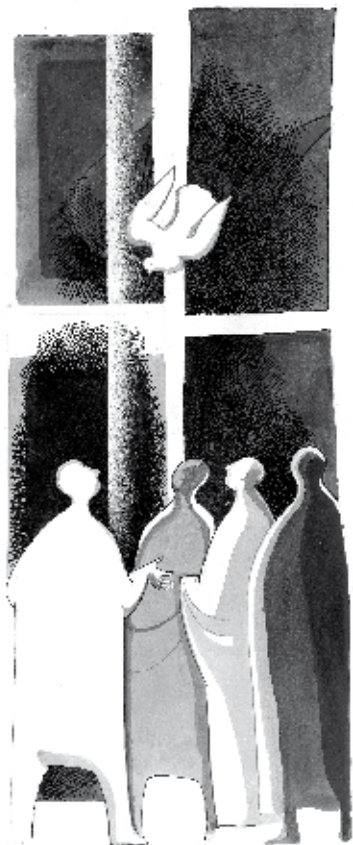

Miłość zmartwychwstała

Okres paschalny

WIELKA

ISBN 9788387487485

Wydawca: Archidiecezja Poznańska

Redakcja: ks. Szymon Stulkowski

Ilustracja (str. tytułowa): Stanisław Barbacki

Drukarnia: Zakład Poligraficzny Moś & Łuczak sp.j.

WPROWADZENIE

W roku duszpasterskim, którego motywem przewodnim pozostaje wezwanie: *Bądźmy świadkami Miłości*, Okres Paschalny przeniknięty jest Pawłowym wołaniem: „Miłość nigdy nie ustaje” (1 Kor 13,8). Podstawą tego przekonania jest wiara w zmartwychwstanie Pana, który umarł z miłości. Ta zaś miłość zwycięża śmierć – zmartwychwstaje. Tę radosną prawdę wielkanocnego poranka, rozpoczynającego całkowicie nowy rozdział dziejów Boga z ludźmi, przypominać nam będzie hasło – *Miłość zmartwychwstała*.

Paschalny wymiar tak postrzeganej miłości przybliży Benedykt XVI, podkreślając, że „Miłość obejmuje całość egzystencji w każdym jej wymiarze, także w wymiarze czasu. Nie mogłoby być inaczej, ponieważ jej obietnica ma na celu definitywność: miłość dąży do wieczności. Tak, miłość jest »ekstazą«, ale ekstazą nie w sensie chwili upojenia, lecz ekstazą jako drogą, trwale wychodzenie z »ja« zamkniętego w samym sobie w kierunku wyzwolenia »ja« w darze z siebie i właśnie tak w kierunku ponownego znalezienia siebie, a nawet w kierunku odkrycia Boga: »Kto będzie się starał zachować swoje życie, straci je; a kto je straci, zachowa je« (Łk 17,33) – mówi Jezus. [...] W ten sposób [...] opisuje swą osobistą drogę, która poprzez krzyż prowadzi Go do zmartwychwstania – drogę ziarna pszenicy, które pada w ziemię i obumiera, i dzięki temu przynosi obfity owoc. Wychodząc z istoty Jego ofiary osobistej i miłości, która w Nim osiąga swoje dopełnienie, tymi słowami opisuje On także istotę miłości i istnienia ludzkiego w ogóle” (*Deus caritas est*, 6).

Wnikanie w tajemnice kolejnych dni Okresu Paschalnego, przeżywanych w głębokiej wierze, że miłość Zmartwychwstałego nie pozostawia nikogo w śmierci, pozwoli jeszcze pełniej zrozumieć sens naszej codzienności. Nabiera zaś ona sensu, kiedy swoje spełnienie znajduje w Bogu. Bowiem „sam Bóg, który jest Ojcem, to jest dawcą życia, [...] nie chce śmierci (por. Ez 18,23.32) i »stworzył wszystko po to, aby było« (Mdr 1,14), ukazał aż do dna, w Nim i przez Niego, swoją Miłość. Miłość znaczy Życie. Zmartwychwstanie jest definitywnym świadectwem Życia, czyli Miłości” (Jan Paweł II, *Homilia na Poniedziałek w Oktawie Wielkanocy*, 1979).

Liturgia Pięćdziesiątnicy Paschalnej, która trwa od II nieспорów niedzieli Zmartwychwstania Pańskiego do uroczystości Zesłania Ducha Świętego, powinna pomóc w przeżyciu prawdy o zmartwychwstaniu.

Czytania Poniedziałku Wielkanocnego mówią o spotkaniu Jezusa z niewiastami, które wyraziły swoją wiarę w Jego zmartwychwstanie i miłość do Niego.

Kontrastuje ono z postawą arcykapłanów i starszych, którzy tę prawdę odrzucili. Tak więc wiara i miłość lub nienawiść i kłamstwo – to dwie możliwe postawy wobec zmartwychwstałego Jezusa spotykane także i dzisiaj.

Niedziela Miłosierdzia Bożego (2. Niedziela Wielkanocna) ukazuje Tomasza, który w spotkaniu ze Zmartwychwstałym Mistrzem zrozumiał ostatecznie, że Miłość Boża jest mocniejsza niż śmierć. Jezus jest dla niego wiarygodny, jest dlań Panem i Bogiem właśnie przez to, że zabity żyje.

Prawdę o tym, że Miłość nas potrzebuje, przypomina 3. Niedziela Wielkanocna. Zmartwychwstały Jezus, wzywający Piotra do pójścia za Nim drogą cierpienia, pragnie powiedzieć, że wierzyć, znaczy być do Jego dyspozycji, pozwolić się Mu „opasać” i prowadzić.

Życie oddane z miłości – to przesłanie kolejnej (czwartej) Niedzieli Wielkanocnej. Jezus oddaje swoje życie, by inni je mieli w pełni, w obfitości. Przyjmując na siebie cierpienie, krzyż i śmierć, wyznacza drogę prowadzącą do nowego życia. Jest dla nas jak Dobry Pasterz, który szuka zagubionych owiec.

Nowe przykazanie miłości dane nam przez Chrystusa i przypomniane w 5. Niedzielę Wielkanocną, uświadamia, że nie ma jedności między ludźmi bez miłości. Dla uczniów Chrystusa nie ma innej drogi, jak żyć miłością, krok po kroku do niej zmierzać.

Zgromadzeni na niedzielnej Eucharystii, tworzymy wspólnotę wierzących. Jesteśmy obecni w tym zgromadzeniu, ponieważ uwierzyliśmy Miłości. Ewangelia 6. Niedzieli Wielkanocnej przypomina słowa Jezusa, który swoim uczniom mówi, jak wierzyć wtedy, kiedy On odejdzie z tego świata. W Eucharystii uczestniczymy także dlatego, aby pogłębić i umocnić naszą wiarę. Tam, gdzie jest miłość, tam panuje pokój.

W uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego przeżywamy tajemnicę Miłości, która wstępuje do nieba. Właśnie dlatego, że jest teraz u Ojca, może być bliżej nas, może być z nami w pełni, może duchowo być z nami nieustannie.

W zamykającą Okres Paschalny uroczystość Zesłania Ducha Świętego doświadczamy umocnienia mocą Miłości. Ten wielki dar ma przynaglać nas do obdarowywania innych. Jezus, który jest naszym największym Darem wielkanocnym, mówi także do nas: „Weźmijcie Ducha Świętego”. Tym darem mamy dzielić się z innymi ludźmi.

Część Okresu Paschalnego (od soboty IV tygodnia wielkanocnego) przypada na miesiąc maj, tradycyjnie poświęcony wspomnieniu Najświętszej Maryi Panny. W tych dniach należy zadbać o odpowiednie zestawienie tematyki paschalnej z tematami Maryjnymi. Trzeba zwrócić uwagę, aby w niedziele wielkanocne, również w maju, śpiewać pieśni wielkanocne, a podczas nabożeństw Maryjnych ukazywać Matkę Najświętszą jako najważniejszą uczestniczkę radości paschalnej.

W Okresie Paschalnym należy też zwrócić uwagę na Niedzielę Miłosierdzia Bożego (2. Niedziela Wielkanocna, biała, w oktawie), a także na Świątówą Niedzielę Powołań (4. Niedziela Wielkanocna – 25 kwietnia) i następujące po niej kwartalne dni modlitw o powołania do służby w Kościele. Pamiętać również trzeba o przypadającym kilka dni później Dniu Męczeństwa Duchowieństwa Polskiego (czwartek, 29 kwietnia). Do tej tematyki – tak ważnej w trwającym Roku Kapłańskim – można także nawiązać w obchodach uroczystości Zesłania Ducha Świętego (23 maja) i w modlitwach przygotowujących do nadejścia Ducha Świętego przed uroczystością Zesłania (nowenna od poniedziałku, 17 maja). Trzeba również podjąć przygotowania do beatyfikacji ks. Jerzego Popiełuszki, planowanej na niedzielę 6 czerwca w Warszawie.

Przeżywany czas wielkanocny może być również okazją do głębszego spojrzenia na nasze cmentarze. W dokumentach Synodu Archidiecezjalnego czytamy: „Kościół, pamiętając o tym, że sam Chrystus trzy dni spoczywał w grobie, że »śmierć wprowadza do nowego życia« (KKK 1680) oraz wierząc w »ciała zmartwychwstanie« (*Symbol Apostolski*), a także pragnąc »oddać cześć ciałom zmarłych, które były świątynią Ducha Świętego« (OPg 3), przywiązuje wielką wagę do miejsc, gdzie zmarli będą oczekiwać, aż Chrystus »uwolni ich z więzów śmierci i przyjmie do społeczności zbawionych« (*Mszal Rzymski, Msza za zmarłych*). Przejawia się to między innymi w zaliczaniu cmentarzy do miejsc świętych i w stosownej opiece nad nimi. Cmentarze powinny być świadectwem chrześcijańskiej wiary w zmartwychwstanie” (*Synod Archidiecezji Poznańskiej 2004–2008*, Tom 1, *Dokumenty*, n. 897).

ks. Adam Przybecki